

valget har været enigt med den højtærede Minister om, at Kjøbenhavns Kommune, som har saa stor Fordel af det tgl. Teater, næppe kan være til Sindss at nægte at yde et Bidrag til Teatret under Form af en passende, flækkelig Medsættelse i den Betaling, der ellers fordres for elektrisk Lys. Da Vndringsforslag under Nr. 197 er stillet til det Teaterbudget, der findes paa det oprindelige Finanslovsforslag, medens dette Budget sandsynligvis vil blive erstattet af Ministerens subsidiaire Forslag med Udvalgets Underændringsforslag, har jeg stillet et Forslag om, at man ogsaa i dette Budget skulde nedsætte Assurance med 2,000 Kr. Jeg har samtidig tilladt mig at foreslaa, at man ogsaa nedsætter den kalkulatoriske Indtægt med 2,000 Kr., for at man ikke skulde komme til det pudserlige Resultat, at Teatret kom til at staa paa den endelige Finanslov med et forventet Overskud af den Sum, 2,000 Kr.

Jeg har endnu at omtale et Par Forslag, som angaa Bevarelsen af nationale Mindesmærker. Det er Forslagene under Nr. 188, 190 og 199. Om Ribe Domkirkes Restauration har der foreligget Forslag gennem en længere Aarrække, men man har hidtil ikke kunnet enes om noget. I 1892—93 enedes man dog om at bevilge 115,000 Kr. til Erhvervelse af nogle Bygninger i Nægheden af Domkirken og Regulering af Pladsen omkring den; og i Aar er man omsider naaet til at enes om selve Restaurationen af Domkirken. Der er jo ingen, der i Virkeligheden har villet modsætte sig Bedligholdelsen af dette betydningsfulde nationale Mindesmærke; men der har været meget delte Mening om, paa hvilken Maade den skulde restaureres, og i hvilket Omfang. Der var Medlemmer i Udvalget, der vare tilbøjelige til at gaa ind paa Ministeriets Forslag om at anvende 693,000 Kr. paa Restaurationen og saaledes godkende den foreliggende Plan fra Professor Amberg; og der var andre, der ikke vilde gaa med til et saa stort Beløb, og som derfor have ønsket at faa en noget anden Plan forelagt. Det har imidlertid ikke alene været Hensynet til Befolkningen, der har skilt Udvalget; men Meningerne have ogsaa været meget delte om, hvorvidt man skulde bevare Kirken i den Skikkelse, som den nu en Gang historisk har faaet; altsaa med det ene store Taarn, eller man efter Professor Ambergs Plan ogsaa skulde forsyne den med et mindre Taarn paa den anden Side af Hovedindgangen. Hvis man vil gaa tilbage til den oprindelige Form, har Kirken ganske vist været anlagt med to Taarne. Men vilde man forsøge at

restaurere den i den oprindelige Form, maatte man rive det nuværende store Taarn ned; thi det har ikke oprindeligt hørt med til Kirken. Det er kommet til i Tidens Løb; men det er dog det, der har givet Ribe Domkirke den Skikkelse, hvori den er kendt af alle. Der er ingen, der ved, hvorledes det Taarn, som der var paa den anden Side af Indgangen indtil forrige Aarhundrede, har set ud. Naar man derfor har tænkt paa at genopføre det, har man maattet gaa den fri Gætnings Vej. Man har prøvet at rekonstruere det paa forskellige Maade. Professor Storch har foreslaaet en Form i sin Plan og Professor Amberg en anden i sin; men begge Dele ere mer eller mindre rimelig Gætning og Fantasi. Det har forekommet en Del af Udvalgets Medlemmer, at det vilde være unaturligt at forandre hele Ribe Domkirkes Udseende ved at genopbygge et Taarn, om hvis tidligere Udseende ingen ved noget bestemt. Hvis øvede Medlemmer have kastet et Blik paa de Tegninger og Planer, der findes af Ribe Domkirke oppe i Finansudvalget, vilde de deraf have set, at Ribe Domkirkes Karakter bliver fuldstændig forandret, naar vi ved Siden af det store kolossale Taarn, som der nu er, faar et andet mindre som det, Professor Amberg har foreslaaet. Derfor er det, som sagt, ikke blot Befolkningen, men ogsaa selve Hensynet til Bygningens Udseende, der har gjort, at en Del Medlemmer have været imod at gaa til Opførelsen af dette andet Taarn. Ministeren har imidlertid holdt meget stærkt paa, at man skulde opbygge den nederste Del af det gamle Taarn, hvis Udseende man kender, og hævdede, at dette blandt andet vilde have den Betydning at styrke den af Kirkens Mure, ved hvilken det er anbragt. Og man er saa til sidst enedes paa det Grundlag, at den øverste Del af Taarnet, den Del, der vilde rage op over Kirken, bliver ubeladt. Derved spares 57,148 Kr., og i Forbindelse dermed vil man saa spare 21,163 Kr. ved at ubelade Ombygningen af Kirkens Vestibule og Orgellets Standplads og 1,500 Kr. ved at ubelade det ny Alter. Endelig have vi ogsaa ubeladt den Sum, som er anslaaet til det ny Orgel, nemlig 24,000 Kroner, da denne Sum forekommer Udvalget altfor stor. Man er paa det rene med, at det kan blive nødvendigt senere at gaa til et nyt Orgel i Kirken, men man gaar ud fra, at det vil kunne faas for en langt ringere Sum end 24,000 Kr. Ligesom man er gaaet ind paa denne Bevilling af Hensyn til Domkirkes Betydning som nationalt Mindesmærke, saaledes er man ogsaa gaaet ind paa en Bevilling til Istandsaetelse af Taarnet og